

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

Porodična obitelj mi...

...čuo sam bezbroj puta kako "opamećeni" zavide onima što su još uvijek tako blaženo zaglupljeni i rado priznajem da baš tu -ne samo govornu poštapalicu- rado i često koristih cijeloga života bivajući joj automatskim i istinskim vjernikom i sljedbenikom. A onda su se mimo moje volje dogodile razne stvari dok je kalendar nemilo požurio preko svih mojih prioriteta u svijet i vrijeme bez suvišnih emocija i razmišljanja. I puno više. Jasno mi se ukazalo da i tzv. blaženo zaglupljeni - NEMAJU IZLAZA. Bježanje BILO KUDA više - ne postoji...

Baš danas -ponedjeljak 03. aprila- je punih 10 mjeseci kako je Helena otišla. Mjesec dana po Heleninom pogrebu ja sam se spašavao i gotovo poslije 3 puna desetljeća odlučio otputovati nazad u Evropu, vidjeti neke divne ljude i prošetati stazama mogega života od prije rata...

Vjerujem da sam imao neprocjenjivu pripremu prije puta: jedan divan bračni par iz Travnika a i Sanskoga Mosta mi je uz domaće specijalitete u baš večeri rane, pa i zgodno kaubojske, jasno dao do znanja kako ono što je bilo prije uglavnom moram zaboraviti. Naučio sam uz njih i vidljive i nevidljive detalje nove i demokratske stvarnosti do te mjere da javno ovdje RADO zapisujem; ako niste neko duže vrijeme bilo tamo, nadite ovakove Ljudine i pitajte ih za detalje, spasiti će Vam i dušu i džep!

Na aerodromu u Zagrebu me dočekala moja jedina rođena sestra. Nismo se vidjeli nekih 27 godina. Popili smo kafu i krenuli njenoj kući. Odmah sam dobio "nastavu" ko je u našoj familiji bio dobar a ko loš i sa kim od njih mi ne želimo imati ništa!

Ujutro, mada poradi uzbuđenja nisam spavao niti jedan sat, već oko pet želim sa sestrom na majčin grob. Idemo. Na povratku sa groblja se javljamo maminoj najmlađoj sestri koja je u ranim sedamdesetima. Ona je divna ali, mada je topao i sunčan ljetni dan počinjem primjećivati "ledenice". Žurimo. Nisam siguran kuda, zašto, ali žurimo...

Onda je u maglovitoj sukcesiji započeo "sestrinski razgovor": najprije sam dobio nastavu oko bježanja i ostavljanja kuće u ratu! Kada sam zaustio da kažem kako je ta kuća sada prepisana na nju i da sam joj ja svoj dio dragovoljno prepisao bez ikakve naknade, dobio sam i tu pouku čiji verbalni dio nije ni za smetište...

Bilo je vrijeme da se ode do banke u Zagrebu i maksimira moje kreditno zaduženje: moja sestra treba novac i šta ja tu imam cmizdriti da sam tek sahranio tamo nekoga i još cmizdrim oko nekakvih sedam godina borbe sa rakom, a pojava nemam kolike su kamate u Petrinji...

Ne, nisam gotovo ništa izrekao, već sam kao robot učinio sve što mi je traženo da učinim. Ovaj težak osjećaj sam nekako mogao držati na distanci zamišljajući kako je Helena presretna što je zauvijek izbjegla ovu noćnu moru... Usputno moja draga, rođena i jedina sestra mi je objasnila kako ja uvijek nešto filozofiram i da je baš sve idealno, samo ja tražim probleme oko...

A da sam pravi sredio bih papire oko tatinog imanja, pa da se konačno malo i okoristimo našim naslijeđem. Odmah sam pitao da šta treba napraviti. Rekla je da tatu trebam povesti u općinu. Složio sam se. Odmah je dodala, ali ne tek tako: treba pokupiti sve papire, a njega obrijati I pripremiti. OK, i tu sam se složio. I onda je u krug počelo još nekoliko "malih", a nepremostivih detalja. Kada sam se složio sa svime ona mi je rekla - ti to sada ne možeš jer nemaš para!

Usudio sam se reći, pa pare su kod tebe, neka sve bude kod tebe, hajmo da riješimo na općini papire.

Da, i tu se svjetlo ugasio: skupio sam svoje stvarčice i bilo je vrijeme da potražim izlaz za Kanadu...

Ali, da mi ne bi bilo dosadno na tako dalekom putu, moja jedina draga rođena sestra mi je "posolila" za put: Ma, kako je Helena sa tobom takvim preživjela skoro 26 godina!?!

Toga momenta sam OŽIVIO: ta ista moja sestra koja brine za Helenin prošli život MENE pljačka i vrijeđa niti ne pomišljajući da je od mrtvo bolesne Helene 18. Maja (manje od dva tjedna prije Helenine smrti!!!!) cijedila pare i samo pare i da sam ja i ljudi koji su to slušali (speakerphone uključen da bi oboje mogli čuti i razgovarati sa mojom sestrom) morali reagirati jer se nikako nije htjela skinuti sa telefona dok ne dobije što je sebi zacrtala!!!!

Priča je ružna, tužna i tek na početku! Ja sam SVAKI dan od povratka u Kanadu imao duboka razmišljanja, odmjeraivanja svega i stručnu pomoć balkanskim virusom netaknutih domaćih profesionalaca.

Mada su svi oni profesionalni i ljubazni NIKO baš nije povjerovao da je uopće moguće takvo besmisleno ponašanje. Posebno od osobe koja je visoko obrazovana, majka, iskusna i zdrava. Ona ima dvoje djece koji su obilno prekoračili svoje dvadesete i ta djeca me ne podnose na isti način (hladna činjenica: jedno od to dvoje djece nisam NIKAD vidio uživo!)

Moji kauboji su mi ipak dali nadu u život: najprije smo demaskirali moj i sestrin odnos PRIJE RATA. Ispostavilo se da je naša mama voljela više mene, a onda sam ja kao voljenija osoba morao to nekako otplatiti mojoj sestri?! Kako sam ja već PRIJE rata pobjegao onda sam ja DUŽAN kompenzirati sve što moja sestra zamisli! Njena -u međuvremenu dva muža i dvoje djece!- su nekako sasvim irelevantni dok ja ne platim "svoje grijehove"...

Ovo su samo mali detaljčići mogega monstroznog ljeta na Balkanu nakon skoro 30 godina odsustva. Ranije kada sam ovdje (u Kanadi i svjetskoj okolini) sretao neke divne ljude koji su znali ispričati ovakovu i puno goru "rodbinsku dogodovštinu" u pravilu nisam vjerovao...

Idem sad da se zahvalim Bogu za ovu lekciju. Opet i opet i opet. Javno zahvaljujem mojoj sestri koja me naučila da sam ja luzer dok god ne mogu isplatiti sve svoje grijehove što sam pobjegao PRIJE rata. Hvala joj što više ne moram da se trizam kad telefon zvoni. Hvala joj što sam platio i nevjerovatno, a opet sam preživio i sutra još sve ću dugove ostaviti iza sebe: moja budućnost je OVDJE i ako Bog da zdravlja, baš ničega neće zafaliti. Sigurno.

Kao i vazda prije,

uz najiskrenije pozdrave

od Vlade iz Kanade.

Kad kolumni nejma više

Korizma...

...apsolutno sam uvjeren (i religiozno i BEZreligiozno!) da Sveta Korizma ima istinsku moć promjene cijeloga svijeta! Nema Sabora koji joj može noge oprati, niti oružja koje je može dotaknuti ALI ne radi sa prevarantima i licjemjerima, dvoličnjacima i pozerima, karijeristima i puritancima; zapravo Sveta Korizma neće na silu činiti za Tebe što sam za sebe njsi spreman niti pomisliti, a kamo li započeti raditi! Jednostavno, ako hoćeš čistiti dušu ništa od pepela jer se duša najprije dragovoljno mora otvoriti. Tebi, opet i najprije! A baš za to je nužna Istinska Vjera!

Istinska Vjera ne može do Vaše duše preko fotelje bilo kojega kalibra&pozicije, a novac i svjetovne bisericke Istinska Vjera NE VIDI, niti će ikada vidjeti.

Dakle, Sveta Korizma je tu i oduvijek božanski ponudena a tako vještački (ne)prigrljena. Ako me ovdje pitate zašto i kako nevjerni nisu kažnjeni i takoTO, odgovorno Vas umoljavam da SVOJE smeće odlažete u SVOJE dvorište! Ne postoji dogovor ili nagodba sa Višom Silom (ne mislim ovdje na političke, vojne i druge manipulativne ovozemaljske dvoonožnjake!); ako razumijete i istinski želite onda se put sam otvara, a problemi doista magično nestaju! Provjerio osobno, i sa radošću svjedočim.

Ipak, ako sad potručite da skinete gaće pred prvim svećenikom koji naide imajte na umu da tu NEMA NISTA ni svetog, ni pokorničnog, još manje religioznog. No, Vi već znate da su moji geni oni krivi. Kako magično! Slažem se...

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno EKSPERIMENTALNA.
- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOJ ogradi.
- POKLON: Radimir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga [pdf 32Mb](#) ili [HO 152.5Mb](#)
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...
- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...